

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorია

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

Prooemivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

- X. De Pantæno Philofopho.
 XI. De Clemente Alexandrino.
 XII. De Hierofolymorum Episcopis.
 XIII. De Rhodone & de Marcionitarum diffensione ab eo commemorata.
 XIV. De falsis Prophetis Cataphrygarum.
 XV. De Blasti schismate quod factum est Romæ.
 XVI. Quæ de Montano & de falsis illius Prophetis memorantur.
 XVII. De Miltiade & de Scriptis illius.
 XVIII. Quemadmodum Apollonius Cataphrygas confutaverit, & quorum mentionem fecerit.
 XIX. Serapionis sententia de Cataphrygarum hæresi.
 XX. Quæ Irenæus adversus Schismaticos Romæ agentes conscripserit.
 XXI. Quomodo Apollonius Romæ martyrium passus est.
 XXII. Quinam eo tempore Episcopi inclaruerint.
 XXIII. De quæstione quæ tunc temporis agitata est super Pascha.
 XXIV. De diffensione Ecclesiarum Asiæ.
 XXV. Quomodo omnes in unam eandemque sententiam de die Paschæ concessere.
 XXVI. Quot Irenæus elegantis ingenii monumenta nobis reliquit.
 XXVII. Quot etiam ceteri qui eodem tempore floruerunt.
 XXVIII. De his qui Artemonis hæresim initio sectati sunt, cujusmodi moribus præditi, & quomodo sacras Scripturas depravare ausi fuerint.

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΕΥΣΕΒΙΙ
 ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ, ΡΑΜΦΙΛΙ

Εκκλησιαστικῆς ἰστορίας

Λόγος ε΄.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ECCLESIASTICÆ
 HISTORIÆ
 LIBER QUINTUS.

PROOEMIUM.

Ὅ Μὲν οὖν τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Ἐπίσκοπος Σωτήρ Ἰππὸ οὐδὸν ἔτος ἡγασάμενος, τελευτᾷ τὸν βίον. τῆτον δωδέκατος δὲ τῶν Ἀποστόλων Ἐλευθερίου διαδέχεται ἔτος δ' ἦν ἑπτακαίδέκατον αὐτοκράτορος Ἀντωνίου Οὐίρου, ἐν ᾧ κατὰ πᾶνα μέρη τῆς γῆς σφοδρότερον ἀναρριπιδέντος τῶν κατ' ἡμῶν διωγμῶν ἕξ ἐπιπέσεως τῶν κατὰ τὰς πόλεις δῆμων, μυριάδας μαρτύρων ἀπὸ τῆν οἰκισμένων διαπέψαντο σοχασμῶ λαθεῖν ἐνεσιν, διὰ τῶν κατ' ἐθνοῦν συμβέβηκτων ἀ καὶ γραφῆ τοῖς μετέπειτα παροδοθῆναι, ἀλήθεις μνήμης ὡς ἀληθῶς ἐπάξια ὄντα, συμβέβηκε. τῆς μὲν οὖν περὶ τῶν ἐτελεσάτης ὑφ' ἡμῶν συγγραμμά, τῆ τῶν μαρτύρων ἡμῶν κα-

igitur Sotere Romanæ urbis episcopo post octavum episcopatus annum vita functo, duodecimus ab Apostolis eleutherus in ejus locum successit. Annus tunc agebatur septimus decimus Imperii Antonini Veri. Quo tempore cum in nonnullis terrarum partibus violentior adversus nostros persecutio commota esset ex incurfione popularium, innumerabiles prope martyres per universum orbem enituisse, ex iis quæ in unica Provincia contigerunt, conijcere est. Quæ quidem utpotè immortalis memoria dignissima, literarum monumentis commendata & ad posteros transmissa sunt. et acta quidem ipsa quibus plenissima harum rerum narratio continetur, in opere de martyribus integra à nobis inserta sunt: ex quibus non solum cogni-

tio rerum gestarum, verum etiam documenta pietatis percipi possunt. Quae-
cunque tamen ad institutum nostrum spectare mihi visa sunt, ea in praesentia-
rum seligens, hic apponam. Ac ceteri quidem historiarum Scriptores, nihil aliud ferè monumentis suis prodide-
runt, quàm bellicas victorias, & ere-
cta de hostibus victis tropæa; Ducum res præclare gestas, fortia militum facta, qui pro patria, pro liberis ac for-
tunis suis, manus suas sanguine & infi-
nita hostium caede commaculaverant. At nos qui sacrae cujusdam ac divinae Reipublicae historiam narramus, pacatissima quaedam bella pro spiritali pace suscepta, eosque qui in hujusmodi bellis pro veritate ac religione potius quàm pro patria ac liberis fortiter decerta-
runt, immortalibus literarum monu-
mentis mandabimus: Athletarum pro pietate pugnantium constantiam, & in perferendis multiplicibus tormentis fortitudinem, tropæa adversus Dæmones statuta, partas ex invisibilibus hostibus victorias, coronas denique ad perpetuam posteritatis memoriam prædicantes.

A Τὰ τεταλιμισσαλώγη. ἐχίσοικην αὐτὸ μόνον, ἀλλὰ καὶ διδασκαλικὴν παρέχον διηγήσασθαι ὅποσα γέτοί τ' ἐπαρσῆς ἐχοῖο πρᾶγματάων ταύτ' ἐπὶ τ' ἐπαρσῆς ἀναλεξάμενοι. ἴθυσομαι. ἄλλοι μὲν οὖν ἰσορικὰς ποιήματα διηγήσεις, πάντως ἀν' ἐπαρσῆς τῆς γραφῆς πολέμων νίκας. καὶ τροπαιὰ καὶ ἐχθρῶν. ἐπαρσῆς τῶν τε δρισείας, καὶ ὀπλιτῶν ἀνδραγαθίας ἀιμαλὴ καὶ μυρίοις φόνοις, παιδῶν ἑ παρσῆς καὶ τῆς ἀλλῆς ἐνεκεν παρσῆς μισθῶντων. οὐ γὰρ παρσῆς ἑ Θεὸν πολιτεύματι. διηγήσασθαι. **B** βικὸς ἡμῖν λόγος, τὰς ὑπὲρ αὐτῆς τῆς καὶ ψυχῆν εἰρήνης εἰρηνικώτατος πολέμου. καὶ τὰς ἐν ταύτοις ὑπὲρ ἀληθείας μᾶλλον ἢ παρσῆς τῆς καὶ μᾶλλον ὑπὲρ εὐσεβείας ἢ τῶν παρσῆς τῶν ἀνδρῶν ἀμείνων, αἰωνίαις ἀναγραφαῖς ἐπὶ τῆς εὐσεβείας ἀθλητῶν τὰς ἐν ταύτοις καὶ τὰς πολυλήτες ἀνδρίας, τροπαιὰ τε ταύτων δαμιόνων, καὶ νίκας τὰς καὶ τῶν ἀοράτων αὐτῶν πάλων, καὶ τὰς ἐπὶ πᾶσι ταύτοις σεφάνους, αἰώνιον μνήμην ἀνακηρύττων.

C A P U T I.
Quot in Gallis & quo modo pro pietate occubuerint regnante Vero.

Huc refer Niceph. c. 16. 17. l. 4.

PROPRIO regio ipsa in qua stadium ad hanc quæ dixi certamina constitutum fuit, Gallia vocatur. In hac duæ præ ceteris insignes præstantesque urbium matres celebrantur, Lugdunum ac Vienna: quarum utramque permeat Rhodanus, universam Regionem præcipiti cursu circumfluens. Igitur nobilissimæ horum locorum ecclesiæ Commentarium de passione martyrum suorum ad ecclesias Asia Phrygiæque miserunt, ea quæ apud se gesta erant, hoc modo commemorantes. Ipsa enim verba non gravabor apponere. Servi Christi qui apud Viennam & Lugdunum Gallia degunt, fratribus per Asiam & Phrygiam constitutis, qui eandem nobiscum fidem ac spem habent redemptionis, pax & gratia & gloria à Deo Patre & Christo Jesu Domino nostro. Post hæc deinde quædam alia præfati, narrationem ipsam ordiuntur his verbis: Et gravitatem quidem ipsam ærumnarum, & Gentilium adversus Sanctos furorem ac rabiem, quæque & quanta beati martyres perpeffi

C Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Α'.

Οσοι καὶ πως κατὰ Οὐῆρον ἐπὶ τῆς Γαλλίας τὸν ὑπὲρ τῆς ἐκείνης εὐσεβείας διέζηλον ἀγῶνα.

ΓΑΛΛΙΑ μὲν οὖν ἡ χώρα ἡν καὶ ἡν τὸ πρὸ ἀπλημέμων συνεκροτῆτο σταδίων ἢ μὴ τροπόλεις ἐπίσημοι καὶ ἄλλα τὰς ἀλλὰς τῶν αὐτῶν διαφέρουσαι βεβούλωται, Λεγδων καὶ Βιεννα, δι' ὧν ἀμφοτέρων τῶν πᾶσι χώρων πολλὰ τὸ ρεύματι παρσῆς οὐρανῶν δανός ποταμός διέξεισι. τὴν οὖν παρσῆς τῶν μαρτύρων γραφὴν, αἱ τῆς διαφάνειας ἀποκλήσεις, ταῖς κατὰ τὴν Ἀσίαν καὶ Φρυγίαν διαπέμπονται. τὰ παρσῆς αὐταῖς προσηγορεύονται τῶν ἀνισορῶσαι τὸν τροπον. παρσῆς ἀποκλήσεις τὰς αὐτῶν φωνάς. οἱ ἐν Βιεννῇ καὶ Λεγδων τῆς Γαλλίας παρσῆς δέλοι Χριστοῦ, τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν καὶ Φρυγίαν, τὴν αὐτὴν τῶν πολυτρώσεως ἡμῖν πίσιν καὶ ἐλπίδα ἐχούσιν ἀδελφοῖς, εἰρήνην καὶ χάρις καὶ δόξα ἀπὸ Θεοῦ Πατρός καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ Κυρίου ἡμῶν. εἴτα ταύτων ἐξῆς, ἕτερα προσηγορεύονται, τὴν ἐλπίδα καὶ ταρχήν ποιῶνται ἐν ταύτοις. τὸ μὲν οὖν μετὰ τῆς ἐνθάδε θλίψεως, καὶ τὴν τοσαύτων τῶν ἐθνῶν εἰς τὰς ἀγίας ὀργὴν, καὶ ἄλλα